

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohumíra Žídka a soudkyň JUDr. Zuzany Ihnátové a JUDr. Jany Palkovské v právní věci žalobce **David V.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupeného JUDr. Alešem Klechem, LL. M., advokátem se sídlem v Ostravě, Poděbradova 2738/16, proti žalovanému **Vodovody a kanalizace Vsetín, a. s.**, se sídlem Vsetín, Jasenická 1106, zastoupenému JUDr. Bronislavou Orbesovou, advokátkou se sídlem ve Zlíně, Štefánikova 5462, **o zaplacení částky 73.360 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně – pobočka ve Valašském Meziříčí ze dne 13. 11. 2015, č. j. 12C 13/2015-69,

t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I. **potvrzuje.**

II. Ve výroku II. o náhradě nákladů řízení se rozsudek okresního soudu **mění**
takto:

Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 28.397 Kč advokátce JUDr. Bronislavě Orbesové ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 18.716 Kč advokátce JUDr. Bronislavě Orbesové ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem okresního soudu byla zamítnuta žaloba o zaplacení částky 73.360 Kč s příslušenstvím (výrok I.). Žalobce byl povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 28.760 Kč ve lhůtě do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok II.).

Žalobce podal v zákonné lhůtě odvolání a navrhoval, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. V podrobném odůvodnění podaného odvolání odkazoval na odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. b), c), d), e), g) o. s. ř. Znovu opakoval, že v kolaudačním rozhodnutí ohledně povolení kanalizace není uveden pozemek parc. č. xxx, který byl později rozdělen na pozemky parc. č. xxx. Absence uvedení těchto parcelních čísel pozemku v předmětném kolaudačním rozhodnutí znamená, že minimálně v tomto rozsahu část stavby kanalizace nespadá pod režim vodního díla, jelikož není řádně zkolaudována a nelze tak uplatňovat ustanovení § 59a zákona č. 254/2001 Sb. o vodách (dále jen „vodní zákon“). Podle žalobce je zřejmé, že není-li kanalizace v této části řádně zkolaudována, nesmí být v souladu se stavebním zákonem provozována ani ve zkušebním provozu. Dále je přesvědčen, že nezkolaudovaná část kanalizace nebyla zkolaudována zcela záměrně z důvodu neodpovídajících technickým požadavkům a ne zcela dokončených prací a nejedná se tak o jakési bagatelizované pochybení příslušného stavebního úřadu, který se zcela logicky své pochybení snaží krýt vydáváním podivných stanovisek. V části IV. nesouhlasil s právním názorem okresního soudu, že žaloba s odkazem na ustanovení § 59a vodního zákona je předčasná. Odkazoval na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28Cdo 4211/2010 ze dne 2. 3. 2011. Dále nesouhlasil s názorem, že uplatněný nárok je promlčen. Sám předložil soudu návrh nájemní smlouvy ze dne 17. 2. 2014, protože v tomto okamžiku měl jasně prokázán rozsah bezdůvodného obohacení a osobu obohaceného.

Žalovaný v písemném vyjádření k podanému odvolání navrhol potvrzení rozsudku okresního soudu. K námitkám uvedeným v podaném odvolání uvedl, že je vlastníkem stavby „Kanalizace Zašová 5. stavba“ v obci Zašová. Tato stavba byla zkolaudována v roce 2001, jak vyplývá z kolaudačního rozhodnutí Okresního úřadu Vsetín ze dne 12. 3. 2001, č. j. ŽP 2554/01-231/2, které nabylo právní moci dne 30. 3. 2001. Dále odkazoval na sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, odvětví vodního hospodářství, č. j. KUZL 35501/2014 ze dne 17. 7. 2014. V tomto sdělení správní orgán podrobně popisuje, na základě jaké dokumentace byla stavba realizována a blíže se vyjadřuje k vydanému kolaudačnímu rozhodnutí. Pokud žalobce odkazoval na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28Cdo 4211/2010 ze dne 2. 3. 2001, tak toto rozhodnutí se na předmětnou věc nevztahuje, neboť s účinností od 1. 1. 2014 existuje jediný možný způsob vypořádání vztahu mezi účastníky poskytnutím náhrady s odkazem na § 59a vodního zákona. K uváděnému nároku podle § 58 odst. 3 vodního zákona uvedl, že v souvislosti s kanalizací Zašová nebylo vydáno opatření obecné povahy o stanovení ochranného pásma. Námitku promlčení vznesl žalovaný pouze z opatrnosti.

Vzhledem k podanému odvolání přezkoumal odvolací soud rozsudek okresního soudu v celém rozsahu, jakož i řízení, které tomuto rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Žalobce se vůči žalovanému původně domáhal zaplacení částky 348.000 Kč s příslušenstvím za období od 1. 1. 2012 do 30. 5. 2014. Pro částku 274.640 Kč s příslušenstvím vzal žalobu zpět a v tomto rozsahu bylo řízení pravomocně zastaveno a byla připuštěna změna žaloby. Nyní se žalobce vůči žalovanému domáhá zaplacení částky 73.360 Kč s příslušenstvím za období od 1. 1. 2012 do 30. 4. 2015. Žalobce skutkově tvrdí, že kanalizace žalovaného vede přes pozemky ve vlastnictví žalobce p. č. xxx. Další pozemek p. č. xxx je dotčen ochranným pásmem a tím je žalobce omezen v užívání předmětného pozemku, respektive ochranné pásmo se týká všech pozemků, přes které kanalizace vede. Žalovaný užívá předmětné pozemky bez nájemní smlouvy nebo jiného právního titulu. Bezdůvodné obohacení činí 1.834 Kč měsíčně, tedy od 1. 1. 2012 do 30. 4. 2015 částku 73.360 Kč. Ode dne doručení žaloby žalovanému se žalobce domáhá úroku z prodlení v zákonné výši.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Souhlasil s tvrzením, že kanalizace vede přes pozemky p. č. xxx. Pozemek p. č. xxx není dotčen trasou vedení kanalizace ani ochranným pásmem. Pro předmětnou kanalizaci bylo vydáno územní rozhodnutí dne 3. 1. 1989. Stavba byla povolena rozhodnutím o povolení k nakládání s vodami a ke zřízení vodohospodářského díla, v souladu se zákonem č. 138/1973 Sb. dne 6. 3. 1989, a kanalizace byla zkolaudována rozhodnutím ze dne 12. 3. 2001, které nabylo právní moci dne 30. 3. 2001. Žalovaný se bezdůvodně neobohacuje a není povinen z tohoto titulu platit opakovaně žalobci jakoukoliv finanční částku. Dodává,

že stavba kanalizace je vodním dílem. Podle zákona č. 303/2013 Sb. se předpokládá uzavření dohody o výši náhrady za užívání pozemků do 31. 12. 2015. Žalobce by se případně mohl svého nároku na náhradu domáhat u soudu až po 1. 1. 2016. Žalovaný vznesl též námitku promlčení nároku, neboť se žalobce domáhá náhrady za období od 1. 1. 2012 do 30. 4. 2015. Promlčecí doba činí 2 roky ode dne, kdy se oprávněný dozví, že došlo k bezdůvodnému obohacení a kdo se na jeho úkor obohatil. Žalobce i jeho rodiče coby právní předchůdci měli vědomost o vedení kanalizace nejméně již v roce 2009. Z předložených listin vyplývá, že žalobce může předmětné nemovitosti užívat. Tyto jsou zastavěné dalšími stavbami.

Okresní soud po provedeném dokazování a zhodnocení provedených důkazů podanou žalobu s ohledem na vyslovený právní názor zamítl. Po stránce skutkového zjištění odvolací soud v celém rozsahu odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku.

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů definuje v ustanovení § 55 vodní dílo.

Podle § 2 odst. 2 věta 4. zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů platí, že kanalizace je vodním dílem.

Zákonem č. 303/2013 Sb. byl vložen nový § 59a: „Vlastník pozemku je povinen strpět za náhradu na svém pozemku vodní dílo vybudované před 1. 1. 2002 a jeho užívání. Podle čl. LV „nedojde-li k dohodě o náhradě do 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona, rozhodne na návrh vlastníka pozemku nebo vodního díla o výši náhrady soud.“ Zákon nabyl účinnosti 1. 1. 2014 a zákonem stanovená lhůta uplyne dnem 31. 12. 2015.

V předmětné věci bylo jednoznačně prokázáno, že předmětná stavba kanalizace v obci Zašová byla vybudována před 1. 1. 2002 (kolaudační rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 3. 2001). Odvolací soud u jednání dne 14. 4. 2016 (č. l. 94) poučil účastníky, že uplatněný nárok byl okresním soudem správně posouzen podle výše citovaného ustanovení § 59a vodního zákona. Ve vztahu k předmětu řízení jde o samostatný nárok, který může být vypořádán pouze jednorázově a z tohoto důvodu nemůže být předmětem odvolacího řízení (§ 216 odst. 2 o. s. ř.). Účastníci byli poučeni o možnosti uzavření smíru s odkazem na ustanovení § 99 o. s. ř. V průběhu odvolacího řízení se pokusili o uzavření smíru, ale nakonec k uzavření smíru nedošlo. Za této situace odvolací soud se ztotožňuje s právním názorem okresního soudu a s odkazem na ustanovení § 219 o. s. ř. rozsudek okresního soudu ve výroku I. potvrdil jako věcně správný. Pouze ve výroku o náhradě nákladů řízení došlo ke změně tak, že žalobce je povinen zaplatit

žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 28.397 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Okresní soud přiznal úspěšnému žalovanému náhradu nákladů řízení v celkové výši 28.760 Kč podle vyúčtování ze dne 9. 11. 2015 (č. I. 64). Jedná se o účelně vynaložené náklady s tím, že žalovanému byly místo 4 režijních paušálů přiznány hotové výdaje za 3 úkony právní služby, včetně 21% DPH, byla přiznaná náhrada nákladů řízení snižena 363 Kč.

Podle § 224 odst. 1 o. s. ř. ustanovení o nákladech řízení před soudem prvního stupně platí přiměřeně i pro řízení odvolací.

Žalobce v odvolacím řízení úspěch neměl a soud přiznal úspěšnému žalovanému náhradu nákladů řízení v celkové výši 18.716 Kč, jak je uvedeno ve výroku III. rozsudku (odměna za 3 úkony právní služby po 4.060 Kč; hotové výdaje za 3 úkony právní služby po 300 Kč; ztráta času 1.600 Kč a cestovné dle přiložených jízdenek na jednání soudu za cestu Zlín – Ostrava a zpět dne 14. 4. 2016 – 402 Kč a dne 26. 10. 2016 – 386 Kč; 21% DPH z částky 15.468 Kč – 3.248 Kč, tj. celkem 18% DPH z částky 15.468 Kč – 3.248 Kč, tj. celkem 18.716 Kč). Žalovanému podle vyčíslení nákladů odvolacího řízení ze dne 31. 10. 2016 nebyl přiznán úkon právní služby za sdělení ze dne 25. 8. 2016, neboť tímto podáním pouze vysvětloval, proč nedošlo mezi účastníky k uzavření smíru.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **lze podat** podle § 237 o. s. ř. dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Okresního soudu ve Vsetíně – pobočka ve Valašském Meziříčí.

Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 26. října 2016

JUDr. Bohumír Žídek, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Tereza Polášková